

عنوان مقاله:

بررسی اثرات فرهنگی اجتماعی توسعه اوقات فراغت جوانان با تاکید بر دوره جوانی (مطالعه موردی: جوانان شهر سنج)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی عمران و معماری در مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ارسلان طهماسبی - استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج

محمد گویلی - کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج

خلاصه مقاله:

پرکردن بهینه اوقات فراغت، بحثی است که مجموعه فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری باید بر روی آن دقت و برنامه ریزی دقیقی داشته باشد. بارزترین ویژگی اوقات فراغت، آزادی انتخاب و نوع فعالیت است و تجویز انجام بعضی فعالیت ها برای جوانان باعث عدم استقبال آنان می شود. واقعیت این است که در بسیاری از موارد، شاهد آمار بزه و رفتارهای ناهنجار اجتماعی در بین برخی جوانان هستیم که این مسئله نشأت گرفته از نبود برنامه برای غنی سازی اوقات بیکاری است. فعالیت های فراغتی و تفریحی که در عرصه های بیرون از خانه صورت می گیرد، برای اینکه بیشتر جنبه مشارکتی و جمعی و اجتماعی داشته باشد، نیازمند طراحی و معماری دقیق فضا و امکانات ویژه بر مبنای مولفه های کیفی طراحی، می باشد. در این پژوهش با استفاده از روش تحقیق پیمایشی، سعی شده است اهم فعالیت ها و زمینه های گذران اوقات فراغت در جوانان و جامعه شهری سنج مورد بررسی قرار گیرد. پس از بررسی عوامل موثر در ارتقای شادی و نشاط در جوانان شهر سنج، به ترتیب عواملی چون تحرک پذیری (فعالیت و جذابیت و ورزش)، قابلیت پیاده روی و ورزش (آسایش و راحتی، پویایی و تنوع)، سهولت دسترسی در فضاهای داخلی و بیرونی (دسترسی و مسیریابی، خوانایی)، تجمع پذیری و مفرح زایی فضاهای داخل و بیرون و طراحی فضای ورزشی و فراغتی (بهداشت و ایمنی، حس مکان، فرم) و انعطاف پذیری (گوناگونی، تناسبات بصری، نفوذ پذیری) در ارتقای شادی و نشاط در طراحی مرکز فراغت جوانان موثر خواهند بود.

کلمات کلیدی:

اوقات فراغت، شادی و نشاط، جوانان، مرکز فراغت جوانان، سنج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/934182>

